

populo ut assensu deuoratus. quomodo integer perseuerat & uiuit.
 Andreas respondit. Si credideris ex toto corde tuo discere po-
 teris. Si non credideris. penitus numquam tu ad in da gine
 huius ueritatis adtinges. ¶ Uincens egeas iratus. iussit eum
 in carcerem trudi. Ubi cum esset clausus. uenit ad eum multa-
 tudo pene totus punctie. ita ut egeas uellent occidere. &
 andream ap[osto]l[um] fractis ianuis carceris liberare. Quos se[ns]
 andreas his uerbis admonuit dicens. Nolite fr[ater] mei de-
 te d[omi]ni n[ost]ri ih[esu] xpi in seditione diabolica excitare. Nam tra-
 ditus d[omi]ni. omnem patientiam p[ro]bit. non contendit. ~~non~~
~~non~~ non clamauit. nec in plateis aliquis eum aude-
 uit clamante. ¶ Beate ergo silentium quiete & pace. & n[on]
 solu[m] meum martyrii nolite impedire. uerum etiam uos ip-
 sos quasi ad lechas d[omi]ni p[re]parate. ut uincatis minas in-
 trepido animo. plagas autem p[ro]tolerantiam cor poris supe-
 reat. Si enim terror timendus est. ille e[st] utique metu-
 endus q[ui] finem non habet. ¶ Nam humanus timor. fumo-
 similis e[st]. & subito cum excutatus fuerit euanescit. Et
 si dolores timendi s[un]t. illi sunt formidandi qui s[un]t incipiunt
 ut numquam simantur. ¶ Si enim dolores aut leues s[un]t
 & tolerari possunt. aut graues sunt. & cito animam eici-
 unt. ¶ Illi autem dolores eterni sunt. ubi est cotidie fle-
 tus & mugitus. & luctus. & sine fine cruciatus. ad
 que egeas p[ro]consul ire non timet. Estote ergo magis
 parati ad hoc. ut p[er] tribulationes temporales. ad eter-
 na gaudia p[er]tingatis. ubi semper letemini. semper florea-
 tis. semperq[ue] cum xpo regnetis. ¶ Hec & his similia. se[ns]
 andrea ap[osto]lo p[ro] tota nocte populo admonente. dum lica-
 diei in mane p[ro]mperat. misit egeas & adduci iussit